

24/6

27/6

5

Dumkvickt

*Evelyn Waugh*s senaste bok, miniatyrromanen *Love among the Ruins* (Chapman and Hall, 6 shilling), är en satir över framtidens "välfärdsstat", fulländad under ministären Eden—Bevan. "I det nya England som vi bygger upp finns inga brottslingar. Det finns blott offer för en otillräcklig social hjälpverksamhet". Enligt denna paroll är mördare, mordbrännare och sexualförbrytare samhällets skötebarn, medan vanligt folk har det fattigt och ledsamt. Romanens kärlekshistoria får sin originalitet genom att den kvinnliga partnern har helskägg. En rad lustiga saker sägs, men i det hela faller satiren till marken genom sin i skilda meningar extrema grovhet. Möjligen döljer sig även i denna skrift någon av de subtila religiösa tankegångar som kännarna brukar upptäcka hos Waugh; i så fall är pärlan denna gång mer än vanligt inbyttad.

HERBERT TINGSTEN

Kommunisternas fräckhet och deras totala trohet

mot de ryska ledarna har under den senaste tiden framträtt om möjligt ännu starkare än förut. På rysk order håller nu en del av satellitregeringarna på att bekänna tidigare synder; de förklarar rent ut att de skött sig illa och lovar bot och bättring. På den östtyska regeringens avbön kommer enligt gårdagens telegram en liknande syndabekännelse från den ungerska Sovjetregeringen, bl. a. beklagar man att levnadskostnaderna i Ungern sedan 1949 tredubblats, medan lönerna stigit med bara 40 procent, dvs. levnadsstandarden för en genomsnittsfamilj måste ha sjunkit till under hälften av vad den var för några år sedan. Detta går nu den svenska kommunistpressen glatt med på. För denna gäller det framför allt att under alla förhållanden tjäna sina verkliga herrar i Moskva. Därför är det nu opportunt att instämma i satellitregeringarnas självanklagelser, medan man ännu för några månader sedan höjde dessa regeringars prestationer till skyarna och ursinnigt angrep dem som påpekade det verkliga läget i de undertryckta staterna.

Situationen är densamma när det gäller kommunisternas hållning till strejkerna i Berlin och deras undertryckande. De missnöjda arbetarna framställs som hejdukar åt Västern, medan de ryska exekutionsplutonernas insatser beröms som en verksamhet i det arbetande folkets intresse. Det blir tydligt att det svenska kommunistpartiet är redo att välkomna ett ryskt välde i Sverige och söker vinna de efterlängtrade makthavarnas ynnest genom en underkastelse utan gränser. Alla svenskar utanför den lilla grupp av personer som systematiskt utbildar sig för förräderi borde åtminstone nu ha klart för sig vad kommunismen i Sverige liksom på andra håll innebär.